AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

dine bonitatis tuæ ceperat in eius corde nec. nesciebam
ætabar: ammirans quod sic mihi apparuisse. quæ quæ
ænillo sermone nro ad fenestra cum dixit. iam quid hic
facio. ni apparuit desiderare in patria mori, duduum ænia
postea qd iam cum ostis eem cum quibus da amicis meis ma
terna fiducia colloquebat. quod dic de contemptu uitæ
huius æbono mortis. ubi ipse aderam. illisq; stupentibus
uirtute feminæ. quæ tu dederas ei. quærentibus utrum
ni formidaret tam longe a sua ciuitate corpus relinquere.
nichil inqit longe e do. neq; tamdiu est ne ille nagnoscat
in fine seculi. unde me resuscitet. Ergo die nono egritudi
nis suæ. quinquagesimo æsexto anno ætatis suæ. tricesi
mo ætertio ætatis meæ. anima illa religiosa æpia. corpo
re soluta e. Premebam oculos meos. æconfluebat in pre
cordia mea mestitudo magna. ætransfluebat in lacri
mas. ibidemq; oculi mei uiolento animi impio resol
uebant fonte suo usq; ad siccitate æ in tali luctamine ual
de male mihi erat. Tum ut ubi efflauit extremum puer ado datus
exclamauit in planctu. atq; ab omnibus nobis exercitus tacuit.
Hoc mihi æia mecum quod da puerile quod labebat in fletus.
iuuenili uoce cordis coercebat ætacebat. Heq; enim decere
arbitrabam funus illud questibus lacrimosis. gemitibusq;
celebrari. quia his pleriq; solæ deplorari queda mise
ria morientium. aut qsi omnimoda extinctio. at illa nec
misere moriebat. nec omnino moriebat. hoc ædocumentis
morum eius. æfide nficta. rationibusq; certus tenebam. Quid
erat quod qd meus mihi grauem dolebat. ni exconsuetudine simul
uiuendi dulcissima. æcarissima. repente disrupta. uulni
recens. Gratulabar quidem testimonio eius. qd in ea ipsa ultim